

Ratelis „Ein žėidytis“

Ei - n žėi - dy - tis par ron - ky - tes, par ron - ky - tes, par ron - ky - tes,
Jūs, mer - ge - lės, sau - go - ky - tės, sau - go - ky - tės, sau - go - ky - tės.

Ka - mē žėi - das ap - sis - tuos, tas vi - du - rie at - sis - tuos.

Visi sustoja į ratą ir susikabina rankomis. Vidury rato atsistoja viena mergaitė.

1. *Ratas*. Dainuojama:

„Ein žėidytis per ronkytes, per ronkytes, per ronkytes,
Jūs, mergelės, saugokytės, saugokytės, saugokytės.“

Ratuotojai paprastuoju žingsniu suka ratą dešinėn. Vidury rato esanti mergaitė vaikšto priešinga kryptimi.

2. *Stogelis*. Dainuojama:

„Kamė žėidas apsistuos,
Tas vidurie atsistuos.“ n kartų

Rato viduryje esanti mergaitė ima už rankos vieną kurį nors berniuką iš bendro rato. Pakėlę aukštyrą sukabintas rankas (mergaitės – kairė, berniuko – dešinė), abu eina pasauliui, praleisdami po „stogeliu“ besisukantį ratelį. Tardami paskutinį žodį „atsistuos“, berniukas ir mergaitė staigiai „nuleidžia stogelį“ ir kas nebespėjo pralysti pro „stogelį“, tas eina į rato vidurį. Vėl ratuojama iš pradžių. Jei ratelio viduryje atsistoja berniukas, tuomet dainuojama: „jūs, berneliai, saugokytės, saugokytės, saugokytės“. (KKRŠ, Nr. 11)